

fulde være profitabelt og medføre en Besparelse at flytte Slagelse Jernbanestation. Det staar i altfor stor Modstrid med, hvad der tidligere er sagt og oplyst om denne Ting.

Solstein-Solsteinborg: Jeg skal søge at være saa kort som muligt. De ærede Medlemmer, der hidtil have haft Ordet, kom ind paa længere og længere Betragtninger over, hvad der hidtil er passeret i den foreliggende Sag, og hvorledes der kan spores store Svingninger fra det ene Punkt til det andet og fra den ene Retning til den anden. Jeg skal dertil svare, at en Behandling gennem en lang Arrække af en omstridt Jernbaneretning vist altid vil medføre, at den kommer til at ligge for paa forskjellig Maade, og at der ses paa den med forskellige Vine, og at der som Følge deraf ogsaa fremkommer forskjellige Forslag baade fra Regjeringen og fra de høje Thing, som have Sagen til Behandling. I dette Dødblik ligger Sagen for os, som vi have modtaget den fra det andet Thing. Jeg beklager, at den ikke ligger for, saaledes som Ministeriet har forelagt den oprindelig her i denne Sektion. Den havde da en Form, som jeg haaber, hele Thinget vilde have modtaget med Tilfredshed, og ikke vilde have mødt nogen Modstgelse. Nu stiller det sig, som bekendt, anderledes, fordi Tilskudet fra Kommunerne er sat til et meget høit Beløb. Jeg kan i den Henseende aldeles slutte mig til det Forslag, der er stillet under Nr. 4 i Betænkningen, og naar dette skulde blive forkastet — hvilket jeg haaber, det ikke vil — fordi det ikke kan vinde Tilslutning hos Ministeren, saa til det næstfølgende subsidiære Forslag. De udenfor Betænkningen stillede Vædringsforslag vil jeg paa det Bestemteste fraraade, og det har overrasket mig at høre en saa stor Opposition mod dette Lovforslag fra de to ærede Medlemmer, der have stillet disse Forslag, nemlig det ærede Medlem fra Juglebjerg (S. Hansen) og det ærede Medlem fra Næstved (Seth). Jeg kunde, naar jeg ellers vilde være skeptisk, være fristet til at sætte et Spørgsmaalstegn ved de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Juglebjerg, idet jeg tvivler om, at de virkelig ere saa slemment mente, som de lode til at være; men jeg skal ikke gaa ind paa en

saadan Drøftelse, men hellere lade dem ligge. Klart er det, i det Mindste for mig, at en Linie, der, saaledes som den oprindelig paa-tænkte, vil føre fra Næstved over Juglebjerg til Slagelse, næppe vilde have mødt saa stor en Modstand fra det ærede Medlem, der er valgt i Juglebjerg. Forøvrigt skal jeg være enig i, at denne Egn's økonomiske Stilling er vanskelig, saa den ikke taaler at blive overløst eller overbeholdt. Jeg er bleven overrasket ved just at høre fremhævet, at denne Vanskelighed kommer deraf, at Beboerne i den senere Tid ere blevne Selveiere, medens de før, da de vare Fæstere, havde det godt. Den Udtalelse har virkelig overrasket mig, og forsaavidt man kan brevide Selveieendoms Udbredelse noget i den Henseende, saa vil jeg gjerne tilstaa, at Skylden derfor for en stor Del ogsaa falder paa mig, thi jeg har efter bedste Evne søgt at fremme Selveieendom just paa en stor Del af denne Egn, som det ærede Medlem omtalte. Jeg skal ikke fragaa, at jeg af egen ubehagelige og førgelige Erfaring maa beklage, hvor fortrykte Forhold de Paagjældende virkelig paa mange Steder ere stillede under; thi for at undgaa Katastrofer, har jeg paa mange Steder, hvor der er Selveieendomme, maattet undlade at gjøre Krav gjældende, ikke paa mine personlige Vegne, men paa den Eiendoms Vegne, som jeg har den Vre at styre, Krav, der gennem en lang Arrække have samlet sig sammen, og som de Paagjældende ere aldeles ude af Stand til at udrede. Jeg nævner kun dette som et Bevis paa, at det virkelig er saa, at Egnen der er trykket, og at det er ønskeligt at faae den saa lidt bestattet som muligt i den nærmeste Tid. Jeg skal derfor paa det mest Indstændige og Indtrængende anbefale Vædringsforslag Nr. 4 i Betænkningen til det høje Thing og den ærede Minister. Skulde det vise sig uigennemførligt, saa vil jeg holde mig til Vædringsforslag under Nr. 5, idet jeg forøvrigt haaber, om end ikke aldeles sikkert, at man vil kunne komme over den Vanskelighed, som Loven ellers byder, thi jeg har en oprigtig Frygt for, at Loven, naar den bliver vedtagen med et stort Kommunebidrag, ikke vil kunne føre til, at vi faae den attraaede Jernbane. Jeg betvivler nemlig stærkt, at de paagjældende Kommuner, der skulle bære den Udgift, ville